

JUSTITIS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. december 2014
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Adam Abdel Khalik
Sagsnr.: 2014-0032/27-0040
Dok.: 1424599

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 232 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 15. december 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mette Frederiksen

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 232 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Vil ministeren fremlægge de retningslinjer, der måtte være for fact-findingmissioner og udarbejdelse af den efterfølgende rapport, og vil ministeren oplyse, om disse retningslinjer i givet fald er blevet fulgt i denne sag. I benægtende fald, bedes ministeren redegøre for begrundelsen herfor. Spørgsmålet ønskes besvaret forud for samråd om Eritrea, jf. UUI alm. del – samrådssp. J-M.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Udlændingestyrelsen:

”Udlændingestyrelsen kan henvise til pkt. 2 i ”Redegørelse om Udlændingestyrelsens tilvejebringelse af oplysninger om Eritrea” af den 12. december 2014, hvoraf formålet og proceduren for iværksættelse af fact finding-missioner fremgår. Der henvises i øvrigt til Udlændingestyrelsen retningslinjer af 19. november 2001 for gennemførelse af fact finding-missioner. Som det også fremgår af redegørelsens pkt. 4, har proceduren vedrørende tilvejebringelse af yderligere oplysninger om Eritrea i vidt omfang fulgt den procedure, som er beskrevet i pkt. 2 og i retningslinjerne.

Som det fremgår af redegørelsen, blev Flygtningenævnet ikke, som det er sædvanlig procedure, anmodet om at komme med bemærkninger til kommissoriet. Dette skyldes, at der ikke var tvivl om asylmotiverne, og at Flygtningenævnet kun i meget begrænset omfang havde erfaring med behandling af sager vedrørende asylansøgere fra Eritrea. Udlændingestyrelsen er imidlertid af den opfattelse, at det havde været rigtigst også i dette tilfælde at iagttage sædvanlig procedure. Udlændingestyrelsen skal derfor beklage, at der ikke blev foretaget en egentlig høring af nævnet i sagen. Som det også fremgår af redegørelsen er Flygtningenævnet siden juni 2014 og løbende orienteret om fact finding-missionen, og da Flygtningenævnet hidtil kun har haft ganske få sager til behandling, betragter Udlændingestyrelsen dette som en procedurefejl, der ikke har haft materiel betydning for fact finding-missionen.”

Udlændingestyrelsens retningslinjer af 19. november 2001 for gennemførelse af fact finding-missioner vedlægges.